

Bilag 1.

Spørgsmål til indenrigsministeren og dennes svar herpå.

Spørgsmål 1.

Hvorfor er strafmaksimum i lovforslagene nedsat i forhold til gældende love?

Ad lovforslag nr. 166.

Praksis har udviklet sig således, at de straffe, som ved domstolene idømmes for de almindeligt forekommende overtrædelser af § 8 i loven om værnepligtiges anvendelse til civilt arbejde, i det følgende betegnet som civilværnepligtsloven, langt fra udfylder strafferammen. Efter ordlyden er normalstraffen for overtrædelse af den nævnte lovbestemmelse fængsel indtil 15 måneder, medens anvendelse af hæftestraf forudsætter formildende omstændigheder. Imidlertid er langt de fleste straffe, som idømmes for ulovligt fravær, arbejdsvægning og andre overtrædelser af de regler, der gælder for den daglige tjeneste, fastsat som hæftestraf, og i hvert fald siden 1970 er der så vidt ses ikke idømt strengere straf end 10 måneders fængsel i medfør af den omhandlede lovbestemmelse. Straffe af sidstnævnte størrelsesorden er kun forekommet i tilfælde, hvor værnepligtige totalt har nægtet at udføre værnepligtstjenesten.

Det er indenrigsministeriets opfattelse, at den foreslåede nedsættelse af strafmaksimum til fængsel i indtil 1 år er egnet til at bringe overensstemmelse mellem lovens ordlyd og domstolenes praksis.

Ad lovforslag nr. 167.

Det er ligeledes indenrigsministeriets opfattelse, at den i civilforsvarslovens § 42, stk. 1, fastsatte maksimumstraf af fængsel i indtil 2 år er upåkrævet høj, og at det nu foreslåede maksimum på fængsel i indtil 1 år giver en til formålet fyldestgørende strafferamme.

Om retspraksis i de seneste 2-3 år for sager afgjort efter den gældende lovs § 42, stk. 1, henvises i øvrigt til besvarelsen af spørgsmål 10.

Der må i den forbindelse peges på, at justitsministeriet i en skrivelse af 21. februar

1968 har henledt opmærksomheden på, at Straffelovrådet, i en den 27. september 1967 afgiven udtalelse vedrørende et af indenrigsministeriet udarbejdet udkast til lov om værnepligtiges anvendelse til civilt arbejde, har anført, at der kunne være grund til at foretage en samlet overvejelse af, om det er rigtigt at give straf — herunder fængsel — et så vidt anvendelsesområde inden for de pågældende love (militær retsplejelov, lov om værnepligtiges anvendelse til civilt arbejde og civilforsvarsloven). Straffelovrådet anser det for principielt mere tilfredsstillende at begrænse anvendelsen af de almindelige straffereformer, hæfte og fængsel, til mere alvorlige tjenesteforseelser, således at visse mindre forseelser alene kan give anledning til anvendelse af disciplinarmidler.

Spørgsmål 2.

Hvorledes vil gerningsindholdet beskrevet i militær straffelov §§ 20, 22 og 23, stk. 2, blive påtalt, når de forekommer inden for civilforsvarskorpset?

§ 20 i den militære straffelov har følgende indhold:

„Den, der viser respektstridig opførsel over for foranstående eller vagt, straffes med bøde, hæfte eller fængsel indtil 6 måneder.“

En respektstridig opførsel inden for civilforsvarskorpset vil blive henført til civilforsvarslovforslagets § 42, stk. 1, nr. 4. I de mindre alvorlige tilfælde vil forholdet kunne afgøres ved anvendelse af disciplinarmidler i medfør af civilforsvarslovforslagets § 43 a. I gentagelsestilfælde samt i tilfælde, hvor forseelsen har en mere alvorlig karakter, vil sagen blive anmeldt til politimesteren med anmodning om, at der rejses tiltale for overtrædelse af forslaget § 42, stk. 1, nr. 4.

§ 22 i den militære straffelov har følgende indhold:

„Den, der misbruger sin stilling til at opnå gave, pengelån eller anden fordel af efterstående af samme enhed, eller som på en